

RECORD D'HORTÈNSIA CURELL I SUNYOL (1923-2005)

Nascuda al Masnou (Maresme), en el si d'una família republicana i catalanista de mariners mercants, Hortènsia Curell fou alumna de l'Institut-Escola de la Generalitat (1934-1936) —que representà una important renovació pedagògica i formativa a la Catalunya de l'època— i pertanyia, per tant, a la generació que va veure ensorrar-se el seu món amb la guerra i la derrota republicana. Decidí estudiar Filologia Romànica a la Universitat de Barcelona, on es llicencià l'any 1946, una època en què ben poques dones arribaven a la universitat, alhora que assistia als clandestins Estudis Universitaris Catalans (1944-1948), on fou alumna de Jordi Rubió, Ramon Aramon i Pere Bohigas.

Casada amb Jordi Carbonell, amb qui compartí ideals i compromís, fou professora de llengua catalana als «Cursos per a estudiants estrangers» organitzats pels Estudis Universitaris Catalans (1962-1970), cap de lexicografia de la Gran Enciclopèdia Catalana (1965-1971) i professora de llengua catalana en els primers anys de funcionament de la Universitat Autònoma de Barcelona (1970-1979), on féu entrar els aires de renovació pedagògica procedents de l'Institut-Escola i els coneixements de la cultura, la llengua i la realitat catalanes adquirits en la clandestinitat dels Estudis Universitaris Catalans. Figurà, doncs, entre els pioners en la introducció de la llengua catalana com a disciplina docent i com a matèria d'investigació a la universitat, en uns anys difícils en què tot estava per establir (models, mètodes, bibliografia). Centenars d'estudiants aprengueren a escriure en la pròpia llengua gràcies al seu mestratge i la majoria recorden amb afecte la seva tenacitat i la bondat i la utilitat de les seves ensenyances, i li agraïxen especialment que hagués pres l'opció d'ensenyar una llengua correcta i alhora moderna i viable, fruit del coneixement profund que tenia de la llengua catalana. Els seus companys de l'aleshores Departament de Filologia Hispànica no han oblidat aquella collega competent, generosa i divertida, de la qual recorden encara un bon nombre d'anècdotes amables, que els va ajudar a fer possible un somni compartit: la conversió d'unes poques matèries de llengua i literatura catalanes en tota una titulació de Filologia Catalana.

Treballà també a la Direcció General de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya i traduí al català de l'italià i, sobretot, de l'anglès: Truman Capote, *Altres veus, altres àmbits*, i William Faulkner, *Rèquiem per a una monja*, traduccions excel·lents d'acord amb el model de llengua viva, moderna i correctíssima que sempre va defensar.

Membre fundadora de la Societat Catalana d'Estudis Històrics i de la Societat Catalana de Llengua i Literatura, filials de l'Institut d'Estudis Catalans, i membre igualment de l'Associació Internacional de Llengua i Literatura Catalanes, ens ha deixat el seu bell exemple de lluitadora incansable, compromesa i solidària.

AUGUST BOVER I FONT
Universitat de Barcelona

MILA SEGARRA
Universitat Autònoma de Barcelona